

wysługi ponad 4 lata lub ponad jeden rok służby w stopniu oficerskim lub w charakterze podoficera nadterminowego — aż do wysokości pięciomiesięcznego uposażenia wraz ze wszystkimi dodatkami o charakterze stałym.

3. Do wysługi lat zalicza się okresy nieprzerwanej służby wojskowej w stopniu oficerskim lub w charakterze podoficera nadterminowego oraz okresy zasadniczej służby wojskowej lub innej czynnej służby wojskowej poprzedzającej bezpośrednio wojskową służbę zawodową lub nadterminową.

2) dodaje się art. 25a, 25b i 25c w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Niezależnie od odprawy wymienionej w art. 25 żołnierz zwolniony z wojskowej służby zawodowej lub nadterminowej otrzymuje zwrot kosztów przejazdu do obranego miejsca zamieszkania dla siebie i swojej rodziny (art. 13) oraz zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego na zasadach przewidzianych przy przeniesieniach żołnierzy.

2. Zwrot kosztów wymienionych w ust. 1 przysługuje żołnierzowi w razie przesiedlenia się w ciągu jednego roku od zwolnienia ze służby.

Art. 25b. 1. Należności określone w art. 25 i 25a nie przysługują:

- 1) w razie zwolnienia żołnierza ze służby w trybie karnym lub dyscyplinarnym,

2) podoficerom nadterminowym zwolnionym ze służby na własną prośbę,

2. Minister Obrony Narodowej, a w stosunku do podoficerów nadterminowych — dowódca okręgu wojskowego (równorzędny) może w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie przyznać żołnierzowi należności określone w art. 25 i 25a w całości lub w części w razie zwolnienia go ze służby z przyczyn określonych w ust. 1.

3. W przypadku wszczęcia przeciw żołnierzowi postępowania karnego lub dyscyplinarnego wypłata należności określonych w art. 25 i 25a ulega zawieszeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

Art. 25c. Jeżeli żołnierz otrzymuje rentę za wysługę lat lub rentę inwalidzką przewidzianą w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admirałów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz członków ich rodzin, odprawa wymieniona w art. 25 ulega zmniejszeniu do wysokości jednomiesięcznego uposażenia wraz ze wszystkimi dodatkami o charakterze stałym.”

Art. 53. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

182

DEKRET

z dnia 18 września 1954 r.

o zmianie dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin.

Art. 1. W dekrete z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 46, poz. 339) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytułowi dekretu nadaje się brzmienie:
„Dekret z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin”;
- 2) użyte w przepisach dekretu wyrazy „kadrowa” i „kadrowej” zastępuje się wyrazami „zasadnicza” i „zasadniczej”;
- 3) w art. 1 dekretu dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Za żołnierzy zasadniczej służby wojskowej w rozumieniu dekretu uważa się również uczniów szkół oficerskich oraz słuchaczy akademii wojskowych nie będących oficerami lub podoficerami nadterminowymi.”;
- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:
„Art. 5. 1. Żołnierzom zwolnionym z zasadniczej służby wojskowej oraz członkom ich rodzin przysługuje — w okresie 30 dni

(art. 3 ust. 1) lub 60 dni (art. 3 ust. 3) po zwolnieniu z tej służby, a członkom rodzin żołnierzy również przez czas odbywania przez tych żołnierzy zasadniczej służby wojskowej — prawo do bezpłatnego korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia.

2. Zakres świadczeń, o których mowa w ust. 1, nie obejmuje leczenia uzdrowiskowego i protezowania.
3. Ograniczeń określonych w ust. 2 nie stosuje się do żołnierzy i członków ich rodzin, jeżeli świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują im z innego tytułu (z tytułu pracy i ubezpieczenia, inwalidztwa itp.).
4. Szczegółowe zasady i tryb udzielania świadczeń, o których mowa w ust. 1, ustali Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.”

5) po art. 5 dodaje się art. 5a i 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. Prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat) lub Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi obowiązane jest skierować nie zatrudnioną żonę żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową na jej wniosek do uspołecznionego zakładu pracy, który obowiązany jest przyjmując ją do pracy stosownie do posiadanych kwalifikacji i w miarę wolnych stanowisk.

Art. 5b. Rozwiązanie (wypowiedzenie) przez zakład pracy stosunku pracy z żoną żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową może nastąpić wyłącznie z winy pracownicy lub w razie zupełnej likwidacji zakładu pracy.”

6) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Korzystanie przez żołnierzy zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej oraz przez członków

ich rodzin ze szczególnych uprawnień i ulg przewidzianych w dekreście następuje na podstawie zaświadczenia organów wojskowych”.

Art. 2. Moc obowiązującą aktów prawnych wydanych na podstawie dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 46, poz. 339) rozciąga się na żołnierzy wymienionych w art. 1 oraz członków ich rodzin.

Art. 3. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego dekretu oraz z przepisów prawnych ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

183

DEKRET

z dnia 18 września 1954 r.

o zniesieniu izb lekarsko-weterynaryjnych.

Art. 1. Znosi się Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, składającą się z Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych.

Art. 2. Majątek izb lekarsko-weterynaryjnych po pokryciu zobowiązań tych izb i kosztów ich likwidacji przekazany zostanie na rzecz instytucji, którą wskaże Minister Rolnictwa.

Art. 3. Minister Rolnictwa powoła likwidatora izb lekarsko-weterynaryjnych, ustali jego prawa i obowiązki oraz określi w porozumieniu z Ministrem Finansów termin zakończenia likwidacji.

Art. 4. 1. Minister Rolnictwa ustali:

- 1) wykazy podlegających pokryciu zobowiązań izb lekarsko-weterynaryjnych oraz koszty związane z likwidacją,
- 2) wykaz majątku podlegającego przekazaniu na rzecz instytucji, wskazanej w myśl art. 2.

2. Umarza się wierzytelności izb lekarsko-weterynaryjnych z tytułu zaległych składek, należnych od członków.

Art. 5. Koszty likwidacji izb lekarsko-weterynaryjnych i spłatę ich zobowiązań pokrywa się z majątku tych izb.

Art. 6. Wierzytelności nie zgłoszone do likwidatora przez wierzycieli izb lekarsko-weterynaryjnych w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wygasają.

Art. 7. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy lub instytucje powołane do wykonywania czynności powierzonych izmom lekarsko-weterynaryjnym przez ustawy i rozporządzenia.

Art. 8. Traci moc dekret z dnia 6 czerwca 1945 r. o izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 153).

Art. 9. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

184

DEKRET

z dnia 18 września 1954 r.

o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy.

Art. 1. 1. Depozyty w sądach, prokuraturach, organach administracji państwowej, w instytucjach państwowych i społecznych oraz w bankach, przedsiębiorstwach państwowych i jednostkach spółdzielczych — zwanych dalej „instytucjami” — przechodzą na własność Państwa w razie niepodjęcia ich przez osoby uprawnione do od-

bioru mimo wezwania i upływu terminów wskazanych w dekreście.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wydanie depozytu nie może nastąpić z przyczyn przewidzianych w przepisach prawa dewizowego, a uprawniony zgłosił żądanie zwrotu w przepisany terminie.